

den eventuelle Stigning af Margarineprisen, udgaar. Bestemmelsen indeholdt i og for sig ikke noget reelt, det var kun en Bemyndigelse til Ministeren, det var altsaa en Løfteparagraf, som vi i og for sig satte Pris paa, men som vi efter Omstændighederne kunde gaa med til at opgive. Spørgsmaalet om Margarineprisen vil eventuelt senere komme til Behandling. Det maa jo nu vise sig, hvorledes Margarinefabrikkerne i det hele taget vil stille sig, om den bebudede Forhøjelse af Margarineprisen, naar vi naar Udgangen af Aaret, vil finde Sted eller ej; det hele Spørgsmaal udskydes altsaa til eventuel senere Behandling.

Jeg har hermed gjort Rede for de Paragraffer, der staar i Forhold til Paragrafferne i Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler, og skal derefter omtale de Paragraffer, som svarer til Paragrafferne i Dyrtidslovsforslaget. § 6 i Lovforslaget, som det nu foreligger, er enslydende med § 1 i Dyrtidslovsforslaget, naar undtages de sidste Ord i § 6, 1ste Stykke, der lyder saaledes: „dog med Undtagelse af Bestemmelsen i § 8 a.“ Bestemmelsen i § 8 a. i Dyrtidsloven gaar ud paa, at Udgifter ved Udbetaling af Dyrtidshjælp til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere, forsaavidt Hjælpens Størrelse ikke overstiger, hvad der er eller maatte blive fastsat for Statens Tjenestemænd, kan afholdes af Kommunerne, saaledes at Kommunerne sikrede sig ved Udskrivning af Tillægsskat. Dette bortfalder nu, hvilket naturligvis kan virke generende nok for Kommunerne, men Krævet derom er blevet fastholdt med en saadan Styrke, at det ikke har været muligt at komme udenom det, og for Fremtiden maa disse Udgifter afholdes af Kommunerne af den almindelige Skatteudskrivning.

Endelig er der foretaget den Ændring i § 6, at Kommunerne ikke som foreslaaet med Indenrigsministerens Samtykke kan træffe prisregulerende Foranstaltninger udover saadanne, hvortil der gives Refusion fra Statskassen. Forholdet ordnes saaledes, at Kommunerne maa søge Indenrigsministerens Samtykke dertil, og Indenrigsministeren skal derefter erhverve Rigsdagens Finansudvalgs Samtykke til, at saadanne ekstraordinære Prisreguleringer finder Sted, og at den fornødne Dyrtidsskat til Afholdelse af Udgifterne kan udskrives. Udvalget fandt, at man efter Omstændighederne kunde blive staaende ved denne Bestemmelse; man maa saa haabe paa, at

Kommunerne vil finde Lydhørhed saavel hos Ministeren som hos Finansudvalget, naar de kommer med Anmodning om at faa de nødvendige Beløb stillet til Raadighed paa den Maade, at de selv afholder Udgifterne, men kan opkræve dem igen efter Dyrtidsskattens Regler. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Kommunerne ikke vil gaa til de Foranstaltninger, der her er Tale om, medmindre det er absolut paakrævet.

§ 7 i Lovforslaget, som det her foreligger, er enslydende med § 2 i Dyrtidslovsforslaget, og § 8 er ligelydende med § 3 i Dyrtidslovsforslaget.

Hermed har jeg omtalt de Paragraffer, som har nogen Interesse; det vil deraf ses, at naar undtages Ændringerne i § 4, er der ingen Ændringer af særlig indgribende Karakter. Den økonomiske Virkning af Ændringerne er let at overse. Efter Lovforslaget skulde der til Flæskeprisernes Nedsættelse anvendes 720 000 Kr. om Ugen. Dette Beløb er ændret til ca. 400 000 Kr. om Ugen; Besparselsen bliver altsaa ca. 320 000 Kr. om Ugen, og da denne Besparelse finder Sted i ca. 21 Uger, vil den reelle Besparelse blive ca. 6,72 Millioner.

Jeg kan paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme for Indstillingen, som den her foreligger. For egen Regning og paa mine Meningsfællers Vegne vil jeg tillade mig at sige, at noget egentlig tilfredsstillende Resultat er der ikke opnaaet, navnlig naar henses til, at Flæskepriserne bliver saa høje, som jeg her har nævnt; men det har ikke været muligt at opnaa mere ved de førte Forhandlinger, og Forhandlingerne har været langvarige nok. Efter Omstændighederne maa vi bøje os for den Overvægt, som de to andre Partier har ved deres særlige Stilling i Landstinget. Jeg vil haabe, at det bliver muligt at administrere Loven paa en saadan Maade, at man dog i nogen Maade kan raade Bod paa Dyrtidens Følger, men det er, som sagt, efter vor Opfattelse en beklagelig Forringelse af Lovforslaget, der har fundet Sted.

Jørgen Jensen: Den ærede Ordfører (Hauge) har nu gjort Rede for det Indhold, som de to sammensmeltede Lovforslag har faaet gennem Fællesudvalgets Behandling. Jeg skal ikke føje mange Ord hertil, men kun anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dette Resultat. Hvad der sædvanligvis gælder i saadanne Tilfælde, gælder ogsaa Fællesudvalgets Re-